

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 12Csp/10/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119200755
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Natália Slivenská
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2019:2119200755.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, sudkyňou JUDr. Natáliou Slivenskou, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s. r. o., Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanému: R. F., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C., o zaplatenie 2.831,14 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd **z r u š u j e** platobný rozkaz Okresného súdu Trnava, č. k. 12Csp/10/2019-24 zo dňa 25. 03. 2019, v plnom rozsahu.

II. Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi sumu 2.500 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 2.500 Eur od 19. 10. 2019 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Vo zvyšku súd žalobu **z a m i e t a**.

IV. Súd **p r i z n á v a** žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 76,60 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu sa svojou žalobou doručenu Okresnému súdu Trnava dňa 29. 01. 2019 domáhal zaplatenia sumy 2.831,14 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 2.831,14 Eur od 01. 04. 2016 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Právny predchodca žalobcu odôvodnil žalobu tým, že ako právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s., a žalovaný uzatvorili spolu dňa 03. 08. 2015 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX, na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému pôžičku vo výške 2.500 Eur. Podľa zmluvy o pôžičke žalovaný mal splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 74,61 Eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 4.476,60 Eur. Do dňa spísania žaloby uhradil žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy sumu 0 Eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t. j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, právny predchodca žalobcu dňa 27. 01. 2016 listom - predžalobná upomienka vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok, pričom žalovaného upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok ani v dodatočne poskytnutej lehote nedošlo, právny predchodca žalobcu dňa 19. 03. 2016 úver zosplatnil, o čom bol žalovaný informovaný listom z 26. 03. 2016 - oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. Žalovaný dlžné splátky neuhradil. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 2.831,14 Eur. Žalobca si týmto uplatňuje zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou. Zmluvnú pokutu v sume 364,35 Eur si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Sumu 2.831,14 Eur tvorí počet splátok 4, výška

splátky 74,61 Eur, suma splátok (počet x výška) 298,44 Eur, suma po zosplatnení 2.532,70 Eur, spolu istina 2.831,14 Eur. Zostatok pohľadávky 3.195,49 Eur zahŕňa aj zmluvnú pokutu 364,35 Eur, ktorú si žalobca v tomto konaní neuplatňuje: 3.195,49 Eur - 364,35 Eur = 2.831,14 Eur.

3. Podľa § 265 ods. 1 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak je možné vo veci samej alebo o jej časti rozhodnúť na základe skutočností tvrdených žalobcom, o ktorých súd nemá pochybnosti, najmä ak tieto skutočnosti vyplývajú z listinných dôkazov, možno o žalobe rozhodnúť bez vyjadrenia žalovaného a bez nariadenia pojednávania aj platobným rozkazom, v ktorom sa žalovanému uloží, aby do 15 dní od doručenia zaplatil uplatnenú peňažnú pohľadávku alebo jej časť a nahradil trovy konania alebo aby v tej istej lehote podal odpor.

4. Podľa § 266 ods. 1 CSP platobný rozkaz spolu so žalobou súd doručuje žalovanému do vlastných rúk.

5. Podľa § 266 ods. 3 CSP, ak nemožno doručiť čo i len jednému subjektu na strane žalovaného, súd platobný rozkaz zruší v plnom rozsahu.

6. Súd vo veci najskôr rozhodol platobným rozkazom, č. k. 12Csp/10/2019-24 zo dňa 25. 03. 2019, ktorý sa však nepodarilo doručiť žalovanému do vlastných rúk, preto súd vo výroku I. tohto rozsudku platobný rozkaz zrušil v plnom rozsahu.

7. Žalovaný sa v mieste bydliska nezdržiava, žaloba mu bola doručená v zmysle § 116 CSP. K žalobe sa nevyjadril.

8. Súd pojednával v neprítomnosti strán sporu, ktorí svoju neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnili, o odročenie pojednávania nepožiadali.

9. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a listinnými dôkazmi zo spisu, najmä notárskou zápisnicou, zmluvou o spotrebiteľskom úvere, prehľadom splátok a úhrad, predžalobnou upomienkou, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, uznesením Okresného súdu Trnava, č. k. 12Csp/10/2019-37 zo dňa 13. 08. 2019, oznámením o postúpení pohľadávky, ako aj ostatným obsahom spisového materiálu, keď pojednával v neprítomnosti žalobcu a žalovaného, pričom zistil nasledovný skutkový a právny stav:

10. Okresný súd Trnava vydal dňa 13. 08. 2019 uznesenie, č. k. 12Csp/10/2019-37, ktorým pripustil zmenu subjektu konania na strane žalobcu tak, že z konania vystupuje Všeobecná úverová banka, a. s., Bratislava, IČO: 31 320 155, a na jej miesto vstupuje Intrum Slovakia, s. r. o., Bratislava, IČO: 35 831 154.

11. Právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili dňa 03. 08. 2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 2.500 Eur, pričom celková čiastka spojená s úverom mala predstavovať sumu 4.047,82 Eur pri výške mesačnej splátky 69,79 Eur, pričom výška mesačnej splátky s poistením činila 74,61 Eur, k 20. dňu v mesiaci a počte splátok 60. Ročná úroková sadzba bola dojednaná vo výške 25,00 %, RPMN vo výške 21,90 % a priemerná RPMN vo výške 18,24 %. Konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na „08/2020“. Žalovaný na uvedenú zmluvu nič neplnil. Predžalobnou upomienkou zo dňa 27. 01. 2016 vyzval právny predchodca žalobcu žalovaného, aby bezodkladne, najneskôr do 05. 03. 2016, uhradil dlžnú sumu vo výške 223,83 Eur. Podaním zo dňa 26. 03. 2016 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že došlo k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru s tým, že ku dňu oznámenia dlžná čiastka predstavuje 2.832,62 Eur, pričom istina úveru je vo výške 2.831,14 Eur. K vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru došlo ku dňu 19. 03. 2016.

12. Podľa § 488 Zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“) záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

13. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

14. Podľa § 497 Zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu (ďalej len „Obchodný zákonník“) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

15. Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

16. Podľa § 52 ods. 1 Zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

17. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

18. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

21. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

22. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

23. Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

24. Podľa § 2 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

25. Podľa § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

26. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

27. Podľa § 11 ods. 1 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

28. Vstupom Slovenskej republiky do európskeho hospodárskeho a právneho systému boli do Občianskeho zákonníka Zákom č. 150/2004 Z. z. s účinnosťou od 01. 04. 2004 v piatej hlave začlenené ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách. Uvedená právna úprava má základ v smernici Rady č. 93/13/EHS z 05. 04. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

29. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žaloba je dôvodná len sčasti.

30. Najskôr je potrebné uviesť, že zmluvný vzťah strán sporu založený na základe predmetnej zmluvy o úvere spadá pod úpravu Zákona o spotrebiteľských úveroch a Občianskeho zákonníka, pričom súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by aplikáciu Zákona o spotrebiteľských úveroch vylučovali, a to bez ohľadu na to, že zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod (§ 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka). S poukazom na vyššie uvedené, vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat lex generalis*, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade je Zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ako i ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, má prednosť pred všeobecnou, ktorou je Obchodný zákonník, je nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení Zákona o spotrebiteľských úveroch.

31. Strany sporu uzavreli úverovú zmluvu, ktorá má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Na základe uzatvorenej úverovej zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému z titulu úveru sumu 2.500 Eur a žalovaný sa zaviazal vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Zmluva o úvere uzatvorená medzi veriteľom a spotrebiteľom však neobsahuje náležitosti požadované Zákom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, konkrétne podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. l) Zákona o spotrebiteľských úveroch, údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. V zmluve je uvedená len jedna suma splátky, a to v sume 69,79 Eur, splátka s poistením v sume 74,61 Eur mesačne k 20. dňu v mesiaci, t. j. nie je uvedená výška splátky v členení na istinu, úrok a poplatky. Zákom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru nie je svojvoľné, ale predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval nároky, na ktoré nemá právo. Dlžník musí mať od začiatku prehľad, z akých položiek pozostávajú jednotlivé splátky a ako dlho bude úver splácať, čo z jednotlivých splátok predstavuje istinu, koľko úrok a odmena veriteľa a kedy je v prípade riadneho splácania úveru splatná posledná splátka. Účelom náležitostí ustanovenia § 9 ods. 2 písm. l) Zákona o spotrebiteľských úveroch je teda informovanie spotrebiteľa, aby vedel rozlíšiť, aká časť splátky bude použitá na istinu, úrok a ďalšie poplatky, pretože potom je dostatočne určité, akú časť istiny zaplatil, ako bude s jeho plátbou naložené a akú časť úveru platí na úroky a iné poplatky, teda odplatu veriteľa. Uvedené nemožno nahradiť uvedením celkovej výšky splátky, ani keď z iných ustanovení zmluvy vyplýva výška úrokov a poplatkov. Citované ustanovenie má za cieľ v zrozumiteľnej forme informovať spotrebiteľa, ako bude s jeho splátkou naložené a najmä, aká časť úveru bude ňou splatená, okrem odplaty veriteľa. Uvedené údaje zmluva uzatvorená medzi stranami neobsahuje, ide pritom o absenciu podstatnej náležitosti zmluvy.

32. Rovnako chýba v zmluve aj obsahová náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch, a síce termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Lehota splatnosti je určená iba určením mesiaca a roku, čo nemožno považovať za súladné s vyššie citovaným ustanovením. Zmyslom § 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch je, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené ustanovenie preto vyžaduje presnú dátumovú

špecifikáciu konečnej splatnosti úveru, pričom k uvedenému záveru možno dôjsť aj gramatickým výkladom dotknutého ustanovenia, ktoré rozlišuje pojem „doba trvania zmluvy“ a pojem „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“.

33. Súd ďalej zistil, že v zmluve nie je v zmysle § 9 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch uvedený pravdivý údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov a celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. V zmluve sa uvádza, že ročná percentuálna miera nákladov činí 21,90 %. Podľa výpočtu vykonaného súdom pri výške poskytnutého úveru 2.500 Eur, počte splátok 60 a mesačnej splátky vo výške 69,79 Eur sa ročná percentuálna miera nákladov rovná 25 %-ám, pri výške mesačnej splátky s poistením vo výške 74,61 Eur sa ročná percentuálna miera nákladov rovná 29,13 %-ám. Súd ďalej uvádza, že údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, nie je uvedený správne, keď podľa zmluvy celková čiastka spojená s úverom predstavuje sumu 4.047,82 Eur, avšak pri výške splátky 69,79 Eur a počte splátok 60 je celková čiastka spojená s úverom vo výške 4.187,40 Eur a pri výške splátky s poistením vo výške 74,61 Eur a počte splátok 60 sa celková čiastka spojená s úverom rovná sume vo výške 4.476,60 Eur ako uvádza aj právny predchodca žalobcu v žalobe.

34. Nakoľko v zmluve neboli splnené základné náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f), písm. l) a písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch, a keďže zmluva obsahovala nesprávne uvedenú ročnú percentuálnu mieru nákladov v neprospech spotrebiteľa, je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b), písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch.

35. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriť právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinná platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

36. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „Nariadenie vlády č. 87/1995 Z. z.“) výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

37. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (hlavné refinančné operácie) ku dňu 19. 10. 2019 bola vo výške 0,00 %.

38. Nebolo sporné, že žalovanému bola z titulu úveru poskytnutá čiastka 2.500 Eur, na zmluvu žalovaný nič neplnil. Žalobca požadoval úrok z omeškania vo výške 5,00 % zo sumy 2.831,14 Eur od 01. 04. 2016 do zaplatenia. Súd však uvádza, že žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením peňažného dlhu dňa 19. 10. 2019, keď žaloba bola žalovanému doručená dňom 17. 10. 2019, nasledujúci deň, t. j. 18. 10. 2019 mohol žalovaný plniť a dňom 19. 10. 2019 sa žalovaný dostal s plnením peňažného dlhu do omeškania. Súd uvádza, že pokiaľ aj žalobca požadoval úroky z omeškania od 01. 04. 2016 s poukazom na oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, žalobca nepreukázal, že toto oznámenie bolo žalovanému riadne doručené. Vychádzajúc z uvedeného má žalobca nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške o 5 percentuálnych bodov viac ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, teda odo dňa 19. 10. 2019. Keďže súd dospel k záveru, že opodstatnená je požiadavka žalobcu len na zaplatenie sumy 2.500 Eur (2.500 Eur - 0 Eur), bolo možné priznať žalobcovi nárok na zaplatenie zákonného úroku z omeškania len z tejto sumy. Žalovaný sa dostal do omeškania dňa 19. 10. 2019, keď výška základnej úrokovej sadzby k uvedenému dňu bola 0,00 %. Žalobca má tak popri dlžnej istine aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5,00 % (5 + 0,00 %) ročne zo sumy 2.500 Eur od 19. 10. 2019 do zaplatenia.

39. Súd teda rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku II. tohto rozsudku a vo zvyšku žalobu z dôvodov uvedených vyššie vo výroku III. tohto rozsudku zamietol, a to v časti uplatnenej istiny ako aj príslušenstva.

40. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

41. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

42. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

43. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal z rozhodnutia vo veci samej, teda zo skutočnosti, že žalobcovi bola priznaná suma 2.500 Eur s príslušenstvom, keď žalobca si uplatňoval sumu 2.831,14 Eur s príslušenstvom. V danom prípade hrubý úspech žalobcu predstavuje 88,30 % (t. j. $2.500 \times 100 / 2.831,14$) a hrubý úspech žalovaného 11,70 % ($100 - 88,30$), teda čistý úspech žalobcu vo veci predstavuje 76,60 % ($88,30 - 11,70$). Súd potom prevažne úspešnému žalobcovi priznal vo výroku IV. rozsudku náhradu trov konania v rozsahu 76,60 % v súlade s ustanovením § 255 ods. 1 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Podanie treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.